

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

§. II.

SED non satis habebat, quod interioris hominis reformationem, & mortificationem eis suaderet: sed ea quoque tradebat, quæ ad exterioris reformationem spectabant, valde illis commendans virtutem modestiæ Religiosæ, quam dicebat hominibus Societatis valde necessariam, ob tres præcipuas causas. *Prima*: eò quòd ex Instituto agerent cum proximis, ac proinde tenerentur eos ædificare, bonumque nomen apud eos habere: hoc autem obtinetur præcipue modestia, & compositione hominis exterioris; non tamen affectata, sed vera & religiosa; cum igitur, qui in Societate sumus: a *spectaculum* (vt ait Apostolus) *facti simus mundo, Angelis, & hominibus*: necesse est, vt idem Apostolus ait, *b* *providere bona, non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus.* *Secunda*: nam reliqui Religiosi habitu suo, & cucullo ædificant, teguntq; aliquam immodestiam, si fortè in eam inciderent: at homines Societatis, qui faciem habent patentem, nec habitum alium, aut cucullum habent: horum loco necesse est, eos habere modestiam, qua exornentur, & componantur, quemadmodum matronæ Romanæ, eò quòd faciem apertam habeant, maiori indigent modestia, quàm aliarum nationum, quæ vultum tegunt. *Tertia*: eò quòd Societas etiam habeat ex suo Instituto orationem, & internam cum Deo familiaritatem; ad quam exterior modestia plurimum iuvat, vt quæ sensus contineat, & componat: per quos aliàs effunditur, & evanescit devotio: Ac propterea eius modestia debet esse valde Reli-

a 1. Corint.

4. 9.

b 2. Cor 8. 21.

Rom. 12. 17.

Religiosa, & ex interna prouenire reformatio-
ne, & ex eo quod semper attendat, se versari in
c. Philip 4.5. conspectu Dei sui, vt monuit Apostolus: c. im-
modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus
enim prope est.

IN hunc finem confecerat sibi quasi indicem
omniū actionum immodestiarū, quæ in viro Reli-
gioso notari possunt, quas seculares, ciuiliū morū
defectum appellant: & nominatim notat immo-
destiam, quæ esse potest in motibus capitis; fron-
tis; oculorum; aurium; narium; oris; & linguæ;
brachiorum, & manuum; genuum, & pedum, &
reliquarum corporis partiū; & in vestium gesta-
tione. Deinde immodestias, quæ notari possunt in
tēplo, in choro, in Refectorio, in ipso cubiculo, &
in omnib. officijs; quale est Sacrum facere, vel audire;
quando decūbunt, aut ex lecto surgunt; quādo
comedunt, aut sunt in Recreatione; & in quo-
cumque alio loco, siue sint soli, siue cū socijs:
Item immodestias subditi erga suum superiorem,
aut Religiosi cū reliquis; aut cum eunt per pla-
team, & alter alterum comitatur; aut cum secula-
ribus agunt; in modo loquendi, ridendi, expuen-
di, tussendi, manus, & corpus mouendi: reformā-
di enim sunt omnes hi motus, & danda opera, vt
(quemadmodum S. Augustinus in Regula sua mo-
nuit) nihil in eis sit, quod non benè respondeat
grauitati & sanctitati nostræ Professionis. Cara-
logum illum ego legi, & erant notati plus quā du-
centi immodestiarū actus, & Urbanitatis defectus,
in quos poterat Religiosus incidere. Sed quod
sint tot numero, & plurimi valde leues; ac dome-
stici: eos non exprimo. Hoc tamen insinuaui, vt
appa-

appareat, quantam curam ille adhiberet in suis Nouitijs reformandis, etiam in rebus valde minutis. Ex quo oriebatur, vt illi tam rara modestia eminere, vt obstupescerent seculares: nec possent se continere, quin coram nobis id dicerent, (quemadmodum ego etiam tunc Nouitius aliquando audiebam) Deum glorificantes, quod hoc ornamentum seruis suis largiretur.

D E N I Q V E cum non semper possimus viuos Magistros ad manum habere, qui suis exhortationibus nos ad perfectionem exstimulet: valde suis Nouitijs commendabat lectionem librorum spiritualium iuxta Regulam nostræ Societatis: qui etsi ex se sint Magistri mortui, eis tamen vitam impertit Magister ille, qui essentia sua est vita, qui loquitur, & cor nostrum per eos docet: ac propterea nominatim commendabat aureum illum libellum Thomæ de Kempis, quem vulgò Mundi Contemptum appellamus. Cuius sententijs frequenter utebatur in exhortationibus: eò quòd cordi adhærescant, Deusque illas imprimat bono affectu legentibus. Et cum esset Visitator Prouinciæ Aragoniæ, fecit, vt in ea agnoscerent eius libri vsum: cuius emolumentum experientia illi perceperunt, inuenientes singuli, quacumque ex parte eum aperirent, quod animę suæ conueniebat.

